

идеи. Въ кафенето, ресторанта, театъра, градинитѣ, на улицата въ работата, общественитѣ движения, навсѣкжде българитѣ гледатъ на евреитѣ като на себеподобни съграждани. Че могатъ да се намѣрятъ лекомислещи субекти да гледатъ по-иначе, това не изключва общото правило. Въ това отношение, за евреитѣ въ България поучителенъ е фактътъ, че се срѣщатъ изроди българи, които въ лицето на македонскитѣ българи виждатъ лични и даже национални врагове, но то съвсемъ не значи, че българскиятъ народъ въ своята подавяваща маса е заразенъ отъ такива низостни чувства.

Въ България евреитѣ не сж роби, нито парии, нито заставени да живѣятъ отдѣлно отъ българитѣ въ нѣкакво гето, както е било въ нѣкои държави въ мрачнитѣ срѣдни вѣкове.

Българскитѣ евреи се ползуватъ съ всички права и носятъ всички задължения отъ освобождението насамъ, както и самитѣ българи. Тѣхнитѣ църковни общини развиватъ своята дейность безъ ни най-малко вмѣшательство отъ страна на държавната власть. Тѣхнитѣ търговци и индустриалци вървятъ въ първата линия, и не сжществува държавна наредба или инициатива, съ която би се целило ограничение и на най-малкото право на който и да е евреинъ, защото е евреинъ.

Това положение на нѣщата, при взаимнитѣ отношения между българитѣ и евреитѣ въ нашето отечество, не е дѣло толкова на законитѣ на страната, колкото резултатъ на дълго приятелско съжителство, което още отъ утрото на освобождението на България установи характера на отношенията на българитѣ къмъ евреитѣ и на евреитѣ къмъ българитѣ и българската държава. Обградени съ старото уважение и зачитане отъ страна на българитѣ, евреитѣ заживѣваха въ свободна България, по силата на собственитѣ си интереси и на законитѣ на психологията съ нуждитѣ и идеалитѣ на съгражданиитѣ си българи. Съчувствено отнасящи се къмъ българитѣ презъ време на турското иго, въ свободната българска държава, евреитѣ се проявиха още по искрени въ отношенията си къмъ сжжитѣ. Въ общественитѣ движения, при народни бедствия, при благотворителни инициативи, всѣкога евреитѣ се стремѣха да изпълнятъ своя дългъ не по-лошо отъ българитѣ. Въ тежката борба на македонскитѣ българи за спечелване свобода и по-рано, па и сега, никога съчувствието на евреитѣ къмъ нашитѣ братя не е пресъхвало, нито е оставало безъ да не даде известенъ по-голѣмъ или по-малѣкъ резултатъ.

Ето тѣй, българи и евреи дойдохме до Балканскитѣ войни съ най-добри взаимни чувства и вѣра едни въ други. Подавяващото българско мнозинство постепенно и съвсемъ естествено бѣ вече повлияло съ своя темпераментъ, характеръ, мирогледъ привычки схващания върху евреитѣ, при това